

Az irodalom halottai:

Krúdy Gyula

Az irodalom oszlopcsarnokában ismét megállt egy gazdag mivű, bidermayer óra Hirtelen és váratlanul hallgatott el, pillanatig sem vibrált, tétovázott — csak megállt. Krúdy Gyula élete volt ez.

Alig néhány héttel előbb még ott pihengettünk vele egy apró budai kocsmá tavaszodó kertjében, fehér abrosznál, összekoccantottuk poharainkat, hallgattuk Gyula bácsit s ma már nem él. Ott fekszik a temetőben a virágok alatt nyugodtan. Talán arról gondolkodik: hogyan is jöhetett el az a csunya halál olyan hirtelen.

Krúdy Gyula elment s vele egy kis világ tűnt el, a bűbajos mesék, régi gavallérok, omló kastélyok, rajongó honleányok kora. Hol vannak szegények? Csak a jó Krúdy álmodozott még, várt. hátha meglátogatja újra az a régi élet. S mikor látta, hiába a várás, gondolt egyet, elutazott a vörös postakocsin. Lenn biztosan megtalálta a régi kedveseket a magyar Turgenyev.

Karrier? Ő már beérkezetten jelent meg. Jókaihoz próbálgatták hasonlítani, pedig cseppet sem volt vele rokonságban. Sem Jókaival, sem senkivel. Minden szava lyra, külön költemény volt! Ugy hangzott a szava mintha csak apáink beszélnék el egy-egy idilljüket. Előd és utód nélkül áll Krúdy Gyula.

Sorsa? Egyszerű és világos. Tartott lakosztályt az Astoriában, volt a margitszigeti három fejedelmek egyike, aztán kikerült a csendes és elhagyatott Óbudára. Itt állt meg egy szép tavaszi reggelre fiatalos szívének dobbanása. Szinbád befejezte pályafutását.

Holló Ernő.